

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2012 október Vers

Nyerges Gábor Ádám: Ahol ő; Árulkodó

Ahol ő

Ahol ő lakik, ott vonatok járnak.
Fáradtan pöfékelnek a nyárnak,
és mint kényelmes, lassú madarak,
a fejük fölött átbukó nap alatt
nyújtózkodva átcammognak az őszbe.

Ahol ő lakik, ott már nem él senki.
És már csak a kattogásból sejti,
hogy még életben van, és voltak ott
mások is, nemcsak őszbe vontatott
vonatrajok a napfényben körözve.

Árulkodó

Nincs több helye a beszédnek.
Elpakoltam gondosan, amit tudtam.
Ami nem kell,

hagytam csak még egy kicsit az útban.

Kitöltöm, úgy mérem meg az
ürességet, de mindent elárul a
lesütött szem,
mint kém, akin saját az álruha.

Árukkodó mondatait
keserű nyálként magában erjeszti
a kapzsi száj
és visszaszívja, ha kiereszti.

Mint lecsavart rádióból
éppen elhaló, foszlányos, halk adás,
szünet nélkül
egyre többet fecseg a hallgatás.

Tetszik

5 ember kedveli. Legyél te az első az ismerőseid közül!

Kapcsolódó írások:

1. **Nyerges Gábor Ádám: Nem eső oda; Eső oda nem; Oda nem eső; Nem oda eső; Oda eső nem** nem eső oda darabok ahova mint szántam míg de megalszanak...
2. **Nyerges Gábor Ádám: Amit mondani nem szabad** Én tudom, hogy nem találok elég szép szavat, hogy Neked...
3. **Nyerges Gábor Ádám: Orbán Ottó, Magyarország, kétezer-velahány; Földközel életünkben** Orbán Ottó, 2002-ben elhunyt, frissiben felújrzinyiászozott költő Budapest utcáit járja....
4. **Mestyán Ádám: Műelemzés** Mestyán Ádám Műelemzés Kovács Kinga és Vaderna Gábor esküvőjére...
5. **Mestyán Ádám: Illúzió** Mestyán Ádám Illúzió Akár egy festmény: az ajtókeretben ül...

Cimkék: **Nyerges Gábor Ádám**